

בש"פ 7825/22 SU ZHANGJIAN - נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7825/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: SU ZHANGJIAN

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו ב-עמ"ת 26545-11-22 מיום
14.11.2022 שניתנה על ידי השופט ר' בן יוסף

בשם המבקש: עו"ד מורן סעדון; עו"ד רענן עמוסי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט ר' בן יוסף) ב-עמ"ת 26545-11-22 מיום 14.11.2022 בגדרו נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופט א' ממון) ב-מ"ת 21386-09-22 מיום 13.11.2022.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המונה שישה אישומים, בהם מיוחסים למבקש מספר אירועי אלימות בבת זוגו באותה העת (להלן: המתלוננת). בכלל זה, תואר כי במספר הזדמנויות המבקש סטר על פניה; איים שיהרוג אותה בעודו מצמיד סכין לגרונה; חנק אותה; שבר את מכשיר הטלפון שלה; ואף תקף אותה בעת שהייתה בהריון עם בנם הקטין. בגין המעשים המתוארים לעיל, למבקש יוחסו עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק; היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק; ותקיפה סתם כלפי בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק.

בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המבקש, הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים.

עמוד 1

3. בית משפט השלום דחה את בקשת המבקש לבחינת חלופת מעצרו משטרם הוגש תסקיר מעצר בעניינו. נקבע כי העבירות המיוחסות למבקש מלמדות על "מסוכנות גבוהה" אשר רק תסקיר שירות המבחן יאפשר לבוחנה; וכי אף אי ביצוע הקראת כתב האישום למבקש במועדו אינו מצדיק שחרור המבקש לחלופה, טרם קבלת תסקיר.
4. בית המשפט המחוזי דחה את ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום, והדגיש כי למרות הקושי בעניינו של המבקש, העבירות המיוחסות למבקש מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, המצדיקה את השארתו במעצר מאחורי סורג ובריוח, בשלב זה.
5. מכאן הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר. זאת נוכח העובדה שהיה עצור באופן "בלתי חוקי" כלשונו למעלה מששים ימים, מבלי שכתב האישום הוקרא לו כדין, בשל מגבלות שפתו; וכן מאחר שההכרעה בשאלת מעצרו עד תום ההליכים מתעכבת היות שטרם הוגש תסקיר המעצר מטעם שירות המבחן.
6. דין הבקשה להידחות. הלכה היא, כי בקשת רשות לערור על החלטה בעניין מעצר תינתן בצמצום ובמקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בהינתן נסיבות המעלות חשש ממשי כי נגרם בעניינו עיוות דין (בש"פ 7770/22 עאמר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (15.11.2022)). זאת ועוד, רשות לערור על החלטת ביניים, לא תינתן אלא בנסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, ובהן כאשר נפלה טעות ברורה בהחלטה או כאשר מתעורר חשש ממשי כי המעצר אינו חוקי מסיבה אחרת (בש"פ 5153/20 געביס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (27.7.2020)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות. די בכך כדי לדחותה.
7. למבקש מיוחסים מעשי אלימות ואיומים כלפי בת זוגו באותה העת, בכלל זה תקיפות אלימות; איומים על חייה; והכאתה בעודה בהריון. מעשים אלו מקימים חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים. בהתאם, המענה הראוי למסוכנות המבקש, לכל הפחות בשלב זה, יהא בדרך של מעצר. במקום אחר כתבתי:
- "ריבוי מקרי האלימות הקשה כלפי נשים במסגרת מערכות יחסים, המתדרדרת לעיתים עד כדי רציחתן נפש, מחייבת את בתי המשפט לנקוט משנה זהירות בקבלת החלטות על שחרורם של נאשמים בעבירות אלימות כלפי בנות זוגן לחלופות מעצר, ולשקול היטב האם במכלול נסיבות הענין המובא לפתחם, די בתנאי מעצר מגבילים כדי לאיין את הסכנה הנשקפת מהם לבנות הזוג, אשר חוו כבר על בשרן את נחת זרועם" (בש"פ 9225/20 חמדאו נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (30.12.2020)).
8. נוכח המסוכנות המשמעותית הנשקפת מהמבקש כפי שעולה מהמעשים המיוחסים לו, בדין נמנע בית משפט השלום מלהורות על שחרורו לחלופת מעצר בטרם התרשם מעמדת שירות המבחן, וזאת כדי להבטיח את בטחונו של המתלוננת ואת שלום הציבור.
9. אכן, יש להצר על התנהלות הליכי המעצר בעניינו של המבקש. אולם, הערכאות קמא נתנו דעתם היטב לסוגיות אלו, ובכל זאת נוכח מסוכנות המבקש הורו על המשך מעצרו עד לקבלת תסקיר. קביעות אלו של ערכאות

קמא מקובלות על"י ואיני מוצא מקום להתערב בהן, לא כל שכן "בגלגול שלישי".

10. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ז בחשון התשפ"ג (21.11.2022).

ש ו פ ט
